

at sikre, at teknologien er i vores – om man vil – i folkets tjeneste.

I denne forbindelse er det afgørende at sikre, at vi ikke får en opdeling af befolkningen i et A-, B-, C- og D-hold, og jeg siger helt bevidst A-, B-, C- og D-hold og nøjes ikke med at tale om A- og B-hold, som ligger i redegørelsen. Det skyldes, at jeg virkelig er bange for, at der kan komme en kraftig polarisering befolkningsgrupperne imellem, medmindre vi gør noget ekstraordinært for at sikre, at alle får en reel mulighed for at bruge informationsteknologien. En reel mulighed vil sige, at alle børn, unge og voksne får adgang til informationsteknologien og kan få uddannelse og vejledning i at bruge den.

Hvis det ikke sker, er der en risiko for, at vi får en polarisering af befolkningen, og hvis det altså sker, er jeg virkelig bange for, at det bliver forstærket efterhånden.

Det siger sig selv, at der her ligger en vigtig opgave for folkeskolen. Det er selvfølgelig godt, at der i redegørelsen lægges vægt på, at antallet af computere og andet IT-udstyr i folkeskolen skal øges, men vi synes, at det, som ligger i redegørelsen, er for lidt ambitiøst. Hvor ambitiøst, man skal forlange det skal være, er svært at sige. Jeg forstod på Venstres ordfører, at det skulle være én til én. Det er meget ambitiøst, og dér er vores ansvarlighed med hensyn til økonomiske midler nok sådan, at det er vi ikke helt sikre på at vi kan udstede veksler på.

Jeg forstod, at Det Konservative Folkeparti også var ambitiøst, og det er jo regeringens egen samarbejdspartner, så på den måde må man regne med, at ambitionsniveauet stiger i forhold til det, som regeringen har i redegørelsen. Det er i hvert fald sådan, at de partier, som tidligere har været med til at bringe finansloven hjem, har lovet at støtte det økonomisk. Så må vi så se, hvad der sker til december.

Når det gælder antallet af computere i private hjem og danskeres brug i øvrigt af computere, ligger Danmark jo meget højt. Men der er fortsat mange børn, unge og voksne, der ikke daglig har adgang til computere og informationsteknologi i øvrigt, samtidig med at disse mennesker heller aldrig har fået en uddannelse eller vejledning i at bruge disse ting. Netop fordi evnen til at bruge informationsteknologien – ligesom det gælder al anden teknologi – hænger sammen med, at man daglig bruger den, er der en gruppe mennesker, som derfor risikerer at ende som et C- og et D-hold.

Derfor er det nødvendigt, at der sættes yderligere på indførelse af edb i folkeskolen, og at edb bliver en klart integreret del af undervisningen, for edb er et ganske fornuftigt redskab, som alle bør være fortrolige med. Det er netop et redskab, ligesom vi har kendt til, at vi har haft andre nye former for teknologi, der er indført i undervisningen som fornuftige redskaber.

At henvise til, at unge bare kan vente med at lære det, til de kommer ud på arbejdsmarkedet, er ikke tilfredsstillende, for man må sige, at de pågældende unge, som ikke får uddannelsen i folkeskolen og ungdomsuddannelserne, har tabt terræn i forhold til at klare sig på arbejdsmarkedet.

Også voksne, der for længst har forladt uddannelsessystemet, skal have tilbud om uddannelse og vejledning i brugen af informationsteknologi; ellers har de ikke mange muligheder for at udnytte de mange muligheder, der ligger i, at det offentlige kan tilbyde en hel masse til borgerne via informationsteknologi.

I denne forbindelse må bibliotekerne komme til at spille en helt central rolle. Det er helt nærliggende, at bibliotekerne, som hidtil har fungeret som informationscentre for mange borgere, også udvides til at omfatte informationsteknologisk viden, fordi det netop i princippet er det samme, som man hidtil har gjort; det er bare en anden teknik, der anvendes. Om det er bøger eller det er via informationsteknologi, er i princippet ligegyldigt.

Tidligere kunne man sige, at det ofte var et problem at få tilstrækkeligt med informationer. I dag er problemet i langt højere grad at få overblik over informationerne. Det er helt fint, at vi har adgang til et Internet, men problemet er bare at få overblik over alt det, der er der.

Derfor er det vigtigt med overskuelige adgangs- og søgesystemer, som det også fremhæves i redegørelsen, ligesom vi også synes, det er godt, at man fra regeringens side lægger op til, at der skal være en officiel dansk web-service, fordi vi på den måde lettere kan få adgang til statens information – en information som vi lægger megen vægt på bliver udbygget – men det afgørende er altså, at det ikke bare ligger, for at bruge sådan et mere folkeligt udtryk, hulter til bulter, men at vi har mulighed for at finde informationerne.

Ud over biblioteker kunne der også være andre steder, hvor det var nærliggende, at informationsteknologien var til rådighed, hvor man så kunne hente oplysninger. Det kunne f.eks.